

bane sig gennem en vel noget smal, men dog stærkt produktiv Egn, nemlig Thyland, der har dobbelt Trang til denne Slags Kommunikationsmidler paa Grund af, at det Forbindelsesmiddel, der for Tiden raades over gennem Dampskibsfarten, dels ved Manglen paa hensigtsmæssige Anløbssteder og Banfeligheden eller rettere Umuligheden af at tilveiebringe saadanne, dels ved de Banfeligheder og Uregelmæssigheder, som Strøm-, Veir- og Temperaturforholdene meget hyppig fremkalde for Seiladsen paa Limfjorden, navnlig i den ublide Aarstid, kun kan spille en underordnet Rolle. En Bane fra Skive til Glyngøre vil selvfølgelig blive aldeles uden Betydning for Thy, og den Løfte, hvormed man fra flere Sider har søgt at gjøre dette sidste Anlæg plaufibelt ogsaa for Thys Bedkommende, nemlig ved at stille Fortættelsen af samme over Mors og Bildsund til Thisted i Udsigt, har Flertallet efter de Udvalget foreliggende Oplysninger, hvoraf fremgaar, at man derved bl. A. skulde voee sig til endnu en Brobygning over Limfjorden under ugunstige Forhold, ikke længer kunnet tillægge nogen som helst reel Betydning. En Bane fra Thisted til Struer med en Dampskibsforbindelse over Oddefund vil derimod føre hele denne stærkt producerende Del af Landet i en let og hensigtsmæssig Forbindelse med Bestbanen og derved med Esbjerg, og ved Tilveiebringelse af mere tidsvarende Fergemidler ved Bildsund og Neesund vil den foruden Thy tilfredsstillende kunne betjene i det Mindste en ikke ringe Del af Mors. — Derimod maa det erkjendes, at den østligste Del af Mors og navnlig den nordlige, længst fra Lørbane over Skive liggende Del af Salling ikke vil kunne have Nytte af den nævnte Bane, og Flertallet har derfor ogsaa, da det ikke har kunnet anse det forsvaerligt at foreslaa to Statsbaneanlæg i denne Del af Landet, erkjendt det Onskelige i, at Staten kom de Bestræbelser fra Befolkningens Side imøde, som der maatte vise sig for at høre denne Ulempe. Flertallet skal paa et senere Punkt i Betænkningen tillade sig at fremsætte sine Anstuelser i saa Henseende. — Et andet Forhold, som ved dette Spørgsmaals Behandling for Syllands Bedkommende har maattet paatrænge sig Udvalgets Opmærksomhed, er det, som vedrører Forbindelsen med Esbjerg Haun. Om der end ved dette Haaveanlæg endnu kan være Mangler at rette og Tilspielser at gjøre, saa tør det dog betragtes som utvivlsomt, at der derigennem er sikret os en stadig, direkte og let Forbindelse med England, en Forbindelse, der særlig for Syllands Bedkommende er af stor Betydning med Hensyn til den bekvemme og fordelagtige Afsetning af dets Produkter. Ved Fasttættelsen af Jernbaneanlæg for Statskassens Regning har man derfor heller ikke kunnet Andet end tage dette Moment under Overveieelse. Man er derved kommen til

Erkjendelse af, at, medens den nordvestlige Del af Sylland, naar den før omhandlede Bane fra Struer til Thisted anlægges, er stillet meget heldig lige over for den nævnte Forbindelse, er dette langt fra at være Tilfældet med den nordøstlige og østlige Del af Halvøen, hvorfra man kun ad Lørbane over Viborg og Skive eller den over Lunderskov, altsaa ofte ad større Omveie, kan naae hen til Esbjerg. En Overveieelse af samtlige her i Betragtning kommende Forhold har bragt Udvalgets Flertal til Erkjendelse af, at man vilde fremkalde et ret tilfredsstillende Forhold i saa Henseende ved fra et Punkt paa Lørbane ved Lange at føre en Jernbane til Silkeborg samt at fortsætte Silkeborg — Herning Banen i sydvestlig Retning til et Punkt paa Bestbanen i Egnen mellem Ulgod og Thistrup Stationer. Der vilde vistnok ved en Forlængelse af Silkeborg — Herning Banen i vestlig Retning kunne opnaas et kortere Anlæg, men foruden at, hvad der er Hovedsagen, Veien til Esbjerg østerfra forkortes, naar den anden Linie vælges, har Flertallet i den ovenfor paapegede Retning af Banen dels troet at have Udsigt til en større Indvirkning af samme paa de fattige Egne, den kommer til at gennemstare, dels set en Lettelse med Hensyn til det samlede Anlæg, idet Anlægget af en Bane, ført fra Herning i vestlig Retning, vilde medføre Nødvendigheden af endnu en Lørbane fra Egnen Nord for Veile og til et Punkt paa Bestbanen i Hvide med denne By, medens man ved fra Herning at føre Banen i sydvestlig Retning formener at kunne opnaa det samme Formaal, naar der fra et passende Punkt i denne Bane føres en anden til Veile eller et Punkt i Nærheden af denne By. Ved Anlægget af en Bane som den foreslaaede, fra Herning i sydlig Retning, og delende sig i to Grene, hvoraf den ene udmunder i Best- og den anden i Østbanen, antager Flertallet de her omhandlede Interesser for at være tilstrækkelig varetagne.

Endelig har Udvalget haft sin Opmærksomhed henvendt paa den Del af Halvøen, der ligger mellem Lørbane over Viborg, Østbanen og Limfjorden, og som formentlig ogsaa maa komme i Betragtning ved Fasttættelsen af et eventuelt Statsbanenet. Den Omstændighed, at det eneite, bekemmede Overfartspunkt Vest for Halsborg over Limfjordens østlige Del findes i Nærheden af Løgstør, og at en Linie fra denne By til Høbro vil gennemstare den vesentligt udenfor de større Kommunikationer liggende Firkant af Landet efter Diagonalen og saaledes bedst betjene den hele Strækning, har ført Flertallet til den Anstuelse, at en Banelinie mellem de 2 nævnte Punkter eller muligens, saaledes som en Udvalget foreslagt Plan viser, mellem Løgstør og Sønder Nsilb fornøstigtvis bør optages i Statsbanenettet. Der har under Overveielserne i Udvalget dette Punkt vedrørende fra enkelte Medlemmers Side været fremfat Livl om